10/06/2020

“Είναι δική μας ευθύνη ο λόγος μας να γίνει ξανά δημιουργικός”

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Εκκλησία της Εσθονίας / Οικουμενικό Πατριαρχείο

“Όντες αντιμέτωποι με την υγειονομική τραγωδία που ο ιός Covid-19 μάς εξανάγκασε να υποφέρουμε, όντες αντιμέτωποι με την εισβολή αυτής της πανδημίας στην ζωή μας, όντες αντιμέτωποι με αυτήν την μάστιγα που μάς απέσπασε από τις καθημερινές μας ασχολίες, το πρόγραμμά μας και όλα τα άμεσα σχέδιά μας, και της οποίας δεν γνωρίζουμε το χρονικό εύρος επίδρασής της ή τί θα επακολουθήσει, συνειδητοποιούμε, τελικά, την απόλυτη ατομική και συλλογική μας ευθραυστότητα” αναφέρει σε μήνυμά του ο **Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας κ. Στέφανος.**

Και συνεχίζει:

Σε μια εποχή που οι ηγέτες σε όλο τον κόσμο κατασπαταλούν εξωφρενικά χρηματικά ποσά «προκειμένου να επαυξήσουν όλο και πιο πολύ οτιδήποτε είναι κυρίως και πρωτίστως ανθρώπινο σε βάρος οποιουδήποτε θεϊκού στοιχείου μέσα μας», ένας ιός έχει παρεισφρήσει κρυφά στους πνεύμονές μας και αναμφισβήτητα μάς έχει «ισοπεδώσει».

Αυτή η οδυνηρή πραγματικότητα μάς καλεί να προβληματιστούμε σχετικά με τον τύπο της κοινωνίας και της κοινωνικής ζωής, που οραματιζόμαστε για τους κατοπινούς καιρούς. Με τί βλέμμα θα ατενίσουμε το μέλλον και τί θέση θα προσφέρουμε σε όσους και όσες βρίσκονται εσχατιές της ύπαρξης: στους ηλικιωμένους, τους απόκληρους, τους παντός είδους «υποβαθμισμένους»;... Οι παγκόσμιοι ηγέτες θα θελήσουν να αναθεωρήσουν τις κρατούσες δυσλειτουργικές πολιτικές διακυβέρνησης με τις οποίες κυβερνώνται οι κοινωνίες μας, θα έχουν κατά νου να καταστήσουν την οικονομία της αγοράς πιο ανθρώπινη και πιο αλληλέγγυα, θα συνεχίσουν να επαναπροσδιορίζουν τις ζωτικές προτεραιότητες για έναν περισσότερο βιώσιμο πλανήτη, να προωθούν τις εξάρσεις και τα κινήματα αλληλεγγύης και ανιδιοτελούς προσφοράς;
Η εποχή μας, η οποία βλέπει όλο και περισσότερο τον σύγχρονο άνθρωπο ως «παντοδύναμο και παντογνώστη θεό», κάνει τα πάντα προκειμένου να εξαλείψει το απρόβλεπτο, μέχρι το σημείο να το εκμηδενίσει, επιστρατεύοντας κάθε είδους χειρισμούς, που καθιστούν την πραγματικότητα εντελώς τεχνητή και εικονική. Έχουμε δικαίωμα να επιτρέψουμε στον εαυτό μας να προβλέπει τα πάντα... Εκτός φυσικά από το πλέον προφανές απρόβλεπτο! Και ο Covid-19 ήρθε ...χωρίς προειδοποίηση.

Διατείνονται πολλοί ότι μετά τον παρόντα Κορωνοϊό, δεν θα υπάρξει επιστροφή στο προηγούμενο, κυρίαρχο μέχρι σήμερα, «status quo».

Εάν πρόκειται για χρηματοπιστωτικές οριοθετήσεις ή οικονομικές πολιτικές, είναι πολύ πιθανό να υπάρξει μεταβολή, παρά τον ισχυρό “Μαμμωνά” που τροφοδοτεί την επιθυμία να λησμονούμε τα πάντα και να παραδοθούμε σε έναν φρενήρη ατομικισμό. Σύμφωνα με το Ευαγγέλιο, το όνομα του Μαμμωνά συνδέεται με τα χρήματα, την τρυφηλότητα, τον υλικό πλούτο.

Αλλά, εάν πρόκειται για ριζικές αλλαγές στον τρόπο ζωής μας, το ενδεχόμενο μίας επικείμενης μεταβολής είναι αμφίβολο.

Επιτρέψτε μου να κάνω μία διευκρίνιση: θα είναι η μετα-Κορωνοϊό εποχή ένας από τα μυθεύματα της μετα-νεωτερικότητας, όπως είναι ο πειρασμός της ανάπτυξης, της σωτηρίας μέσω της τεχνολογίας και της παγκοσμιοποίησης; Θα

σταματήσουμε να λατρεύουμε τον πλούτο, καταστρέφοντας παράλληλα τα φυτά, το έδαφος, την γη και τα ζώα; Ή, αντίθετα, και παρά τους φόβους που μάς δημιούργησε αυτός ο ίδιος κόσμος, που είναι γη «με αγκάθια και τριβόλια» (*Γένεση* 3, 18), θα αποφασίσουμε τελικά να εκκεντριστούμε ολοκληρωτικά στον Χριστό, σε Αυτόν που έχει κατακτήσει τον Άρχοντα αυτού του Κόσμου, σε Αυτόν που διέρρηξε τις κλειδωνιές της κόλασης, σε Αυτόν που έχει ήδη κατατροπώσει, με την Ανάστασή Του, την δύναμη του Θανάτου; Είναι αλήθεια ότι το πραγματικό νόημα της ζωής μας, η ουσία της ύπαρξής μας συνίσταται στην επιστροφή μας στον Χριστό, στην ενοίκησή Του μέσα μας. Η παραμονή μας στην κοινή κατοικία Θεού και ανθρώπων, στην οποία είμαστε όλοι προσκεκλημένοι από την στιγμή που ο ίδιος ο Χριστός έρχεται να σκουπίσει τα δάκρυα από τα μάτια μας (βλ. *Αποκάλυψη*, κεφ. 20).

Τίποτε και κανείς δεν είναι κακός ή «ἐφάμαρτος ἀφ' ἑαυτοῦ του», αφήνει να εννοηθεί ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του (Ρωμ. 14, 4), αλλά εναπόκειται σε εμάς τους Χριστιανούς να αναφέρουμε όλα τα όντα αλλά και τα υλικά και πνευματικά αγαθά (ιδιαιτέρως το χρήμα, η δύναμη, η επιστήμη…) στο σύμπαν της χάρης και της ανακαίνισης, που προσφέρει ο Χριστός σε όλη την Δημιουργία μετά την νικηφόρα Ανάστασή Του. «Ιδού», μάς ανακοίνωσε, «όλα τα κάνω καινούργια» (*Αποκάλυψη* 21, 5). Δεν είναι η πρόθεση που υπάρχει μέσα στις καρδιές μας ούτε η χρήση όλων αυτών των πραγμάτων από εμάς που τα καθαγιάζει, αλλά η εξαγιαστική ενέργεια του Θεού. Γι' αυτό η Εκκλησία είναι τώρα παρούσα ανάμεσά μας: όχι μόνον για εμάς, τους Ορθόδοξους Χριστιανούς, αλλά και για να συντροφεύει ανεξαιρέτως όλους τους ανθρώπους, όποιοι και εάν είναι αυτοί, από όπου και εάν προέρχονται, ανεξαρτήτως των πεποιθήσεών τους.

Για τον λόγο αυτόν, αληθεύει αυτό που λέμε για κάθε πρόσωπο και κάθε αντικείμενο που μεταμορφώνει, που καθιστά ιερό, που διασφαλίζει ανάμεσά τους την παρουσία του Θεού και την πραγματικότητα της Βασιλείας του στην καρδιά του κόσμου. Είναι δική μας ευθύνη ο λόγος μας να γίνει ξανά δημιουργικός. Με την ευεργετική μας δράση μέσα στις κοινωνίες μας, με έναν αδιάκοπο, αντικειμενικό, ανιδιοτελή και νηφάλιο διάλογο με τις θρησκείες και τον σύγχρονο πολιτισμό μας και, ακόμη περισσότερο με οτιδήποτε άλλο, με την αδιάλειπτη προσευχή μας, που φωτίζει και υποβαστάζει ολάκερη την Δημιουργία μέσα από την θριαμβευτική λαμπρότητα του πασχάλιου φωτός και την μεταμορφωτική χάρη της Πεντηκοστής.

Με μια λέξη, εκεί όπου όλοι ομιλούν για την διάδοση του κακού και της βίας, εμείς μπορούμε να αντιτάξουμε την εξάπλωση της αγιότητας και της παρουσίας του Θεού, καθώς εναπόκειται σε εμάς, τους Χριστιανούς, να το πράξουμε.

Εναπόκειται μονάχα σε εμάς, γιατί κανένας άλλος δεν θα το κάνει αντί για εμάς!...